

Birte Weiss (S):

Ved førstebehandling af dette forslag blev der sagt mange pæne ord om de endda overordentlig fyldige bemærkninger, der var til lovforslaget, og den klarhed, hvormed de var udformet. Det udvalgsarbejde, vi har gennemført, viser, at de har været en meget stor hjælp for os, selv om det som sagt var et stort arbejde at gå dem igennem. Det har nemlig vist sig, at vi forlods i dette forbilledlige oplæg kunne finde en lang række af svar på spørgsmål, som vi ellers ville have stillet i udvalget. Det er, ud over at det selvfølgelig er et fortræffeligt lovforslag, også en af forklaringerne på, at musiklovsforslaget har kunnet få en så hurtig og smertefri gang igen- nem kulturudvalget.

Om ændringsforslagene skal jeg kun sige, at vi ikke kan stemme for nr. 7 stillet af venstre og — jeg havde nær sagt naturligvis — heller ikke for de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet. Alle de øvrige ændringsforslag, som ministeren tilslutter sig, kan vi i socialdemokratiet stemme for.

Af fremskridtspartiets ændringsforslag vil jeg kun sige noget om nr. 6, der jo drejer sig om, at musikrådet skulle sammensættes på en sådan måde, at det skulle omfatte repræsentanter for LO, De samvirkende danske Husmoderforeninger, købmandsforeningerne og landboforeningerne. Jeg vil ikke gentage den debat, som netop har fundet sted her for et øjeblik siden, da vi behandlede teaterlovsforslaget, for den ville nok vise sig at blive ret identisk. Men jeg vil gerne spørge hr. Svend Andersen (Rosk. a.), hvad hans motivering er for, at det skal være netop disse organisationer, som drages ind i arbejdet omkring musiklivet. Hvorfor skal f. eks. Dansk Restauratør- og Beværterforening ikke være med, for den foreslår han jo inddraget under teaterrådets arbejde? Er der mindre musik end teater i restauratører, eller hvad er egentlig forklaringen på det? Jeg vil også spørge, hvordan han kan få over sit hjerte ikke at få Håndværksrådet med til at tilrettelægge musiklivet, for det mener han jo skal være med til at tilrettelægge teaterlivet.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det lidt ihukommende den henstilling, der kom fra fru Nathalie Lind om, at vi ikke ligesom skal benytte bestemte tonefald over for bestemte

partier, og jeg stiller spørgsmålet, fordi jeg altså ikke på forhånd vil udelukke, at der kunne være foregået en eller anden form for tankevirkosomhed hos fremskridtspartiet angående dette forslag.

Af betænkningen vil jeg i øvrigt kun fremhæve to ting. For det første, at man stærkt understreger, at ingen form for musik på forhånd skal være unddraget støttelighed, og det drejer sig ikke blot om ældre musik, men også om nye genrer og nye former for musik. Når jeg trækker det frem, er det, fordi vi ved den formulering, vi har valgt i betænkningen, vil undgå, hvis der i løbet af ganske kort tid viser sig nye måder at udtrykke sig musikalsk på, at løbe ind i de samme problemer, som vi har været i med hensyn til f. eks. kunstfondsloven. Her tænker jeg på hele det halleløj, der opstod i anledning af bevillingen til Solvognen, som man ikke rigtig kunne henføre nogen steder. Jeg mener, at man med den meget præcise formulering, man har fundet frem her, har undgået at kunne falde i en lignende grøft.

Det andet, jeg gerne vil fremhæve fra betænkningen, er den forpligtelse, som musikrådet og amtsmusikudvalgene får til at sørge for at formidle denne nye lov, denne samling af musiktilbud, denne mulighed for, at man nu når helt ud i, jeg havde nær sagt den fjerneste krog af musiklivet med de støtteligheder, som der rent faktisk er. Jeg tror, at hvis formidlingen af denne lov lykkes, og hvis der bliver gjort et virkelig grundigt arbejde for det, vil det vise sig, at folk, som er støtteværdige, men som måske ikke tidligere har været inde under systemet, nu, uanset om de er amatører eller professionelle, får den støtte, som vi mener er forsvarlig og rigtig.

En sidste ting vil jeg lige føje til, og det er nærmest ment som en opfordring til amterne. Trods det, at vi ved et ændringsforslag ikke mere lovfæster dette, at der skal være amtsmusikudvalg, men gør det til en frivillig ordning, vil jeg gerne udtrykke et meget stærkt håb om, at amterne benytter sig af denne mulighed, fordi det nok vil vise sig, at man får en langt bedre koordinering af mulighederne, hvis amterne rent praktisk også tager sig dette arbejde på.